

Chia c a c i không đ u

Tác Giả: Ngô Nhân D ng

Thứ Tư, 29 Tháng 4 Năm 2009 23:50

L c sinh th i, c i n c u D n Bi u Việt Nam C ng H a Nguy n H u Chung vi t r ng m i l n đ n ngày 30 Th ng T  Việt Nam n i c i nhi u người th c ăn m ng nh t l  t i S i G n v  Ban M  Thu c. V  sau ngày 30 Th ng T  năm 1975   hai n i đ  c i nhi u người đ  chiếm được c a c i m i. H  chiếm nh ng ng i bi t th c m  c i h  v n m    c   S i G n, hoặc chiếm được nh ng m  nh  đ t đ n đ i n m u m  tr n cao nguy n. C i h  không bao giờ quên nh ng chiến l i ph m đ , m i n m h  l i ăn m ng cu c đ i đ i c a m nh.

Nguy n H u Chung so sánh hi n t  ng chiếm nh  chiếm đ t n y v i chuy n trong s  cũ: Khi qu n Ph p chiếm xong L c T nh, h  c ng chia c a c i cho nh ng người Việt Nam theo Ph p. Nhi u đ i gia vào th  k  19   Nam K  đ  tr  thành ch  nh n nh ng c nh đ ng b t ng t l  nh  cu c đ i đ i m  th c d n Ph p tạo ra. C c đ o n qu n chiến th ng đ u cướp v  chiếm c a c i, nh ng người d n b n x  bi t theo th i c ng được “cách mạng cu c đ i” c a h  nh  v y. Th c d n Pháp d ng s ng cướp đ t r i đ m chia cho l  tay sai. Ch  đ  C ng S n c ng d ng s ng chiếm l y quyền ph n chia c a c i; nh ng h  c n s  đ ng m nh kh e hay h n th c d n th  k  19, l  làm sao  p được người ta “hi n d ng c a c i” cho đ ng v  nh  nước n a. Nh  v y th i không c i mang tiếng l  đi ăn cướp tr c tiếp của người khác. Hi n cho nh  nước t c l  cho m t c i v t tr u t  ng, chung chung, ch  không cho riêng m t người nào c . Sau đ , nh  nước n m trong tay ai th i người đ  được h  ng, đ  l i l  chuy n kh c!

Nh ng c i nh  t  ng m  ông b n Nguy n H u Chung đ  qua đ i n n không được tr ng th y, l  m y ch c n m sau ngày 30 Th ng T  1975, nh ng c i nh  cướp của v  chia c a cho nhau v n c n tiếp t c, v n l  c i nh  b n người cướp được quyền đ  chia c a c i cho nhau. Nh  v  c c quan l n chia nhau mua đ t v n c y cao su   t nh Bình Dương r i sau đ  đ m b n l i, nh    M  người ta g i là “l t đ o nh ” - flipping, gi ng nh  l t mi ng ch  chiến trong ch o. Nh ng   M  người mua m t c i nh  r i đ m flip, b n l i ngay trong m t thời gian ng n, nh  giá m t triệu người ta c ng ch  hy vọng ki m l i được m y ch c ng n th i.   Việt Nam th i kh c, c c đ i gia mua đ t r i b n l i, trong v ng m y n m b  v n m t đ ng b n ra giá t i 20 đ ng, l i 2000 ph n tr m! Đ  m i th t l  đ nh cao tr  tu !

L  do c c đ i quan cách mạng ki m được l i nhi u nh  v y l  v  h  theo quy luật kinh t  đ c quyền của đ ng. H  v n đ ng s ng t o ch  nghĩa M c Lênin vào th c t  nước ta, đ ng nh  “B c H ” đ y! Khi mua đ t h  tr  giá r  được v  ch nh h  làm ông th y c a c i anh đ ng ra b n, b o sao n  c ng phải nghe. R i khi b n l i đ t, h  c ng n m trong tay quyền sai ph i c i c u đ ng ra mua, b n giá nào n  c ng phải chịu. Gi ng như t  m nh b n cho m nh, r i l i t  m nh mua l i c a m nh vậy, giá nào m  ch ng được? C i “v t” được đ m ra mua v  b n   đ y l  đ t, không thu c v  c c ông  y m  h  v n n m quyền mua r i b n, b n vào đ ng l c n o h  mu n. Nh  th  đ  m i l  đ nh cao tr  tu .

Giống như bây giờ tôi đến nhà bạn, thấy bạn có trái bưởi thật đẹp. Mảnh đẹp như thế: Tôi báo anh để ý về câu chuyện tôi chưa mua được bán bưởi giá trái bưởi. Tôi là người duy nhất có mặt, trả giá mua bưởi và mua được ngay, tôi đưa bạn mặt bưởi để anh đem trái bưởi ra về. Vài bữa sau, hay là ngay hôm sau, tôi mảnh đẹp hai: Tôi đến nhà bạn và anh để ý về câu chuyện tôi chưa mua được bán bưởi giá trái bưởi là như vậy. Chỉ có mình tôi bán cho nên khi tôi xin bạn trả tôi 20 đồng, anh để ý về bưởi ý ngay. Tôi trả lại bạn trái bưởi và cầm 20 đồng bưởi túi. Trong một câu chuyện mua bán đó, tôi nói giá nào người để ý về câu chuyện cũng để ý như thế. Giống đây, vì nó là tay sai của tôi. Nó chỉ sợ tôi chứ không sợ ai cả. Mà bạn cũng vậy, bạn không dám cãi nó, vì bạn cũng sợ tôi như thế. Vì tôi vừa là đồng nghiệp, vừa là nhà nông, tôi là đối tượng của nhân dân luôn! Mua bán như vậy gọi là “kinh tế thị trường theo đúng nghĩa của nó” Bởi vì tôi có công sức tâm sức trong tay, không nghe tôi cũng không được.

Câu chuyện xảy ra ở huyện Bình Cát, tỉnh Bình Định đi ra giống như vậy. Sau ngày 30 Tháng 10 năm 1975, đồng nghiệp Sĩ quan công nhân tại địa phương miền Nam trong đó có những khu vực cao su. Một câu chuyện này thuộc về toàn thể nhân dân Việt Nam. Các ông nhà nông làm để ý về câu chuyện dân, các ông đó do đồng nghiệp chủ nhân và đồng nghiệp lãnh đạo; họ chỉ quản lý đất đai giúp dân thôi.

Một năm sau khi “giải phóng” các thửa đất của người nông dân, mảnh đẹp như thế này: Công ty quốc doanh Sobexco đang quản lý 642 ha (mười Tây) đất cao su tuyên bố làm ăn thua lỗ, nên nhiều quá, xin bán đất để trả nợ. Công nghiệp họ vay tiền ngân hàng, vay về làm những gì, và tôi sao lại nên nhiều như thế. Những họ đã xin phép và được tỉnh Bình Định cho phép bán. Giá đất tính bình quân 50 triệu đồng một hecta. Công ty Sobexco do đồng nghiệp Sĩ quan lãnh đạo. Chính quyền tỉnh Bình Định cũng được đồng nghiệp Sĩ quan lãnh đạo. Và có 40 người để ý về đất ra mua những khu đất vùng cao su đó với giá 50 triệu đồng một hecta, họ cũng nằm trong đồng nghiệp. Nhóm 40 người này không cần đồng nghiệp lãnh đạo; mà người chủ, chính họ lãnh đạo đồng nghiệp trong chuyện mua bán này! Cho nên sau vài lần thay đổi giá, Sobexco được cho phép “bán với quy định số đồng nghiệp đất,” rồi được với vàng công suất, tức là các đối gia trở thành chủ đất, những mảnh đất trả trước kia là của tôi bây giờ công nhân thành của công, giờ tôi quay ngược chỉ có bạn trả lại thành tiền họ, dù chỉ nằm quy định số đồng nghiệp. Mảnh đẹp như thế này kết thúc vào năm 2001.

Bây giờ vào năm 2006 thì đến mảnh đẹp hai. Bởi vì chính trong mảnh hai này là đất trả họ lại để được biến hóa trở thành đất công với giá rẻ. Một câu chuyện mảnh đẹp này diễn ra trong thời gian ông Nguyễn Minh Trí từ nhiệm đồng nghiệp tỉnh Bình Định và được tiếp nối là một cán bộ lãnh đạo tỉnh rồi “nặng nề.”

Trong màn thầu hai nhợng nhà đầu tư mua đất bất động sản đem flip, để mở cái miếng đất chiến là nhợng mảnh đất ngày xưa vốn trồng cao su. Tập thể Bình Dương có một công ty Xuất Nhập Khẩu Bình Dương, và công ty này làm ra cái dự án xây dựng Khu công Nghiệp An Tây. Tình cờ (!) tôi xây dựng dự án nằm ngay trong khu đất 642 mẫu đất trồng cao su ngày xưa, đã biến thành cái thửa ruộng các đời gia trong dòng. Chính cái tập thể này đã bán đất công vốn cao su cho 40 đời gia, bây giờ họ sắp sửa mua lại.

Tập thể họ bị biến vì tang đời, cho nên sang năm 2006, số đất mà 6 năm trước đó được nhà nước Cộng Sản tập thể “bán” với giá 50 triệu đồng một hecta, nay sắp biến thành Khu Công Nghiệp đã được công ty quản doanh nghiệp đền bù cho các chủ đất với giá một triệu đồng một hecta. Tập thể là mua giá một triệu đồng, bán giá 20 triệu đồng. Ngay Bill Gates cũng không kiếm tiền nhanh như thế! Trong bốn tháng, từ Tháng Bảy đến Tháng Mười năm 2007, công ty Xuất Nhập Khẩu Bình Dương đã trả ra hơn 500 triệu đồng đền bù cho chủ cái nhợng vốn cao su cũ.

Nhợng trong số 40 đời gia cái tập thể Bình Dương có nhợng người không chịu nhận một mảnh đất 20 triệu đồng. Chủ họ nghĩ có thể còn kiếm lợi cao hơn, cho nên không chịu bán. Trong số 280 mẫu đất không chịu bán đó có 185 mẫu thuộc ông Hai Tâm, mà bà vợ ông là chủ cái tập thể Tập thể Nguyễn Tấn Dũng. Không biết bà Hai Tâm tính toán ra sao, nhợng chúng ta có thể tưởng tượng sau này khu công nghiệp thành hình rồi thì đất của đất đai chung quanh chắc sẽ lên giá. Biết đâu trong mười năm nữa giá một hecta đất đó sẽ lên tới 5 hay 10 triệu đô la?

Chính vì bà Hai Tâm không chịu bán cho nên mới có vụ công an phải “cưỡng chế” bắt phải bán. Như thế mà nhân dân vô số toàn thể giới mới biết câu chuyện xảy ra như thế nào! Chủ cái biết phe Nguyễn Tấn Dũng và phe chủ nhợng Nguyễn Tấn Dũng số đầu đá nhau kết quả ra sao. Chủ đất nhợng Cộng Sản sẽ xử lý nó ra sao với nhau để giới “đánh nhau chính trị”!

Cuối cách mạng Cộng Sản bắt cộng sản nào trên thế giới đầu là nhợng vốn cộng sản tài sản. Đúng như lợi Karl Marx đề ra: Nhợng kẻ ăn cướp sẽ bị cướp lại! Nhợng người Cộng Sản đầu tiên đã hát vang câu: “Bao nhiêu lợi quyền sẽ về tay mình” trong bài Quốc Ca. Mình đây là giai cấp vô sản. Đồng Cộng Sản cướp được chính quyền nào là họ chiếm ngay hết cái cái, từ đất ruộng, nhà máy cho đến sức lao động của người dân, thu vào tay đồng sản phẩm. Sau đó, đồng sản phẩm lên guồng máy nhà nước chuyên chế thay mặt cho giai cấp vô sản để quản lý cái cái chung. Nhà nước quản lý thì nhà nước phải được trả tiền công. Cũng giống như tôi tôi các nước thế giới có nhợng ông bà quản lý quỹ đầu tư hedge funds (quỹ đầu tư rủi ro, nói theo kiểu Hồng Kông). Trong các quỹ này các nhà đầu tư góp vốn, các vốn quỹ lo làm ăn sao cho vốn lợi nhuận sinh lợi. Và mỗi năm các nhà quản lý được hưởng 1% hoặc 2% tài sản, cộng với 10 triệu 20% tiền lợi, ai không chịu thì đồng góp vốn.

Chia c a c i không đ u

Tác Giả: Ng  Nh n D ng

Thứ Tư, 29 Tháng 4 Năm 2009 23:50

Nh ng c c đ ng C ng S n kh c gi i qu n l y nh ng qu  đ i tr ng. To n d n l  nh ng người g p v n cho h , không g p c ng không được, v i đ y l  “chuy n ch nh v  s n.” C c đ ng vi n C ng S n l m việc qu n l y t   n đ nh ti n c ng c a m nh, không t nh ph n tr m n o nh  t nh c .

Đ n khi đ ng “đ i m i” th  h  l m ngược lại, m t cu c cách mạng ngược chiều. Đ ng đ m chia nh ng c a c i m  đ ng đ  cướp được th i trước. Đ m t  h u h a l  cách chia gi n đ  nh t. Chia cho ai? M t v  v  n cao su   B nh Dương l  th  đ  đ n h nh cho t t cả qu  tr nh l m cách mạng ngược chiều c a c c đ ng   Việt Nam,   Trung Quốc, v  mai m t s  được th c hiện   Cuba,   B c H n.

Đ ng b o Việt Nam coi t t c  nh ng t n tu ng tr n m  ch  c  i trước c nh nh ng c n b  C ng S n tranh  n với nhau m  không ai n i gi n, th  đ ng l  c  nước Việt Nam đ  bi n thành tri t nh n qu n t  h t c  r i.